

Referat, Skattekontaktudvalget den 16. juni 2025, kl. 13.00 til 15.30

1.	Velkomst Jesper Wang-Holm bød velkommen.
2.	Godkendelse af dagsorden Dagsorden blev godkendt uden bemærkninger.
3.	Kort opfølgning fra sidst Jesper Wang-Holm orienterede om, at der var to udeståender fra sidste møde: <u>Status på sagsbehandlingstiden på henstandsområdet</u> På forrige møde spurgte Thorbjørn Helmo Madsen (FDR) ind til de aktuelle sagsbehandlingstider på henstandsområdet og herunder, om sagsbehandlingstiderne kan forventes at blive kortere. Det blev lovet, at det ville blive undersøgt. Folketingets Ombudsmand er ved at undersøge området. Henset hertil vil Skattestyrelsen først til næste møde præsentere nogle opgørelser over sagsbehandlingstiden. Ombudsmanden har bedt Skattestyrelsen om yderligere oplysninger/bemærkninger den 22. oktober 2024, som Skattestyrelsen har besvaret den 2. december 2024. Den 12. februar 2025 anmodede FO om en supplerende udtalelse, som Skattestyrelsen svarede på den 1. april 2025. Svaret er endnu ikke offentliggjort. På den baggrund kan Skattestyrelsen ikke rigtig oplyse yderligere. <u>Genoptagelsesadgang ved underkendelse af praksis</u> Jesper Wang-Holm (Skattestyrelsen) bemærkede, at man ville se på formuleringen af Den juridiske vejledning, da den nuværende formulering på side 11 kan forstås som om, at det gælder alle bindende svar uanset, om der er et indkomstår til prøvelse. Derudover blev det konkluderet, at Skattestyrelsen vil se nærmere på, hvornår et indkomstår kan anses for at være til prøvelse i et bindende svar.

	Bodil Tolstrup (Advokatsamfundet) oplyste, at hun ville sende nogle afgiftssager til Skattestyrelsen, hvor dette også er til prøvelse. På mødet oplyste Jesper Wang-Holm, at Den juridiske vejledning blev opdateret i januar med en præcisering af, at 3 års fristen i skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 7, finder anvendelse for underkendelse af bindende svar, medmindre der har været tale om et indkomstår til prøvelse. Bodil Tolstrup oplyste at der ikke var indsendt sager til Skattestyrelsen.
4.	Styresignaler og afgørelser mv. af særlig interesse (bilag) Jesper Wang-Holm henviste til den fremsendte oversigt over styresignaler, der siden sidste møde den 12. november 2024, enten er offentliggjorte, i høring eller under udarbejdelse. Jacob Ravn spurgte til styresignalet om arbejdsudleje i transportbranchen. Jesper Wang-Holm oplyste, at et nyt udkast var ved at blive sendt til branchen med henblik på et møde inden sommerferien. Jacob Ravn spurgte ind til om et styresignal vedrørende kunstnermoms bliver indarbejdet i Den juridiske vejledning. Melissa Turac oplyste at man ville følge op på dette. Der er tale om en vejledning om kunstneriske ydelser og ikke et styresignal. Jura, Moms har efterfølgende sendt et skriftligt svar til Jacob Ravn. Her fremgår det, at vejledningen om kunstneriske rettigheder, har været i høring fra 11. april til 6. maj. Vejledningen forventes udsendt snarest. Da størstedelen af det, der står i vejledningen om kunstneriske rettigheder, allerede fremgår af Den juridiske vejledning, vil det umiddelbart kun være afsnittet om overgangsreglen, der skal indarbejdes i juridisk vejledning.
5.	Status på oplysningsskemaet for selskaber Mads Fink (Skattestyrelsen) gennemgik en præsentation med status på oplysningsskemaet for selskaber (præsentationen er vedlagt referatet). Der er gennemført en belastningstest af TastSelvSelskabsskat, der har vist at systemet nu er optimeret til at kunne håndtere 70 pct. flere selskaber i timen end i 2024. Der er derudover etableret et robust beredskab, der kan håndtere evt. uforudsete hændelser samt en særskilt VIP-server, der kan anvendes til at hjælpe selskaber med særlige udfordringer. Der er 23. maj afholdt møde i Dialoggruppen til optimering af oplysningsskemaet for selskaber, med deltagelse af FSR, FDR, DI, DE og Landbrug og fødevarer. På mødet gav Skattestyrelsen status på arbejdet med optimering af oplysningsskemaet samt arbejdet med at sikre et stabilt system frem mod oplysningsfristen 30. juni 2025.

	Der blev derudover orienteret om, at der er etableret felter på oplysningsskemaet til pligtregistrering for selskaber, der er omfattet af minimumsbeskatningsloven (Globe), at der pågår en indsats for at optimere vejledninger på Skat.dk samt drøftet yderligere optimeringsbehov.
6.	Anvendelse af Styresignaler <u>Spørgsmål fra Dansk Erhverv</u> <u>Styresignaler</u> <i>Hvad er jeres praksis for at lave styresignaler? Det opleves som om, at kravene til, hvornår der i Skattestyrelsens optik er tale om en praksisændring er meget høj og ikke in sync med opfattelsen hos borgere og virksomheder.</i> <i>Kan I redegøre for praksis?</i> <i>Kan I redegøre for, hvornår der efter Styresignal om styresignaler skal udsendes styresignaler – det virker som om, når man læser denne tekst, at det burde ske oftere.</i> <i>Er Skattestyrelsen enig i, at det vil være et meget sundt princip, hvis uklarheder i DJV skal lægges koncipisten – dvs. Skattestyrelsen - til last, så det ikke går ud over borgere og virksomheder.</i> <u>Opdatering af DJV uden styresignaler</u> <i>Vi har oplevet en række tilfælde, hvor der er indsat 'præciseringer' i DJV ifm en verserende kontrolsag (Forsikring på biludlejning og kontantrabatter). Dette skaber mulighed for, at kontrollen med DJV i hånden bedre kan gå 3 år bagud i tid. Er Skat-jura enig i, at det er en uheldig tilgang, og at man skal undgå denne praksis med sproglige opdateringer.</i> <u>Opdatering af DJV fremadrettet</u> <i>Kunne man forestille sig, at man havde en hybridform, hvor man sagde, at hvis der er behov for sproglige præciseringer af DJV, så vil det kun ifm kontrol gælde fremad i tid.</i> Svar: <u>Jesper Wang-Holm svarede på spørgsmål a, b, c og opdatering af Den juridiske vejledning uden styresignaler</u> Skattestyrelsens praksis for at offentliggøre styresignaler er baseret på kriterierne herfor i Styresignal om styresignaler. I Skattestyrelsen offentliggøres derfor et styresignal i tre situationer. Skattestyrelsen offentliggør således et styresignal, når Skattestyrelsen ændrer, præciserer eller fastlægger praksis. 1. En praksisændring, som kræver et styresignal, forudsætter, at der eksisterer en praksis. Hvis en praksis ikke er beskrevet i Den juridiske vejledning mv. eller er udmøntet i en fast praksis, som Skattestyrelsen administrerer efter, er det op til borgerne/virksomhederne at sandsynliggøre, at der eksisterer en fast administrativ praksis.

Når det skal vurderes, om der foreligger en praksis, vægtes antallet af konkrete enkeltafgørelser, om afgørelserne er ensartede og dermed danner et mønster, hvilken myndighed, der har truffet afgørelsen og om afgørelsen er offentliggjort samt, hvor generelt afgørelsen er formuleret.

Som domstolene senest har fastslået i en lang række domme – fx i dommene vedrørende bankers ønske om fradrag for lønudgifter i forbindelse med opkøb af andre banker – og senest i dommene vedrørende +/- 15 %-reglen - skal der meget til førend, der foreligger en praksis.

Og det forhold, at der blandt virksomheder er en opfattelse af, at der eksisterer en given praksis, er ikke udtryk for en praksis.

Der vil være tale om en praksisændring, hvor der vil blive offentliggjort et styresignal, hvis der foreligger en praksis, men denne er endeligt underkendt ved en dom eller en afgørelse.

Der vil endvidere være tale om en praksisændring, hvis Skattestyrelsen offentliggør et styresignal, hvor Skattestyrelsen af egen drift ændrer praksis. Det kan være, fordi Skattestyrelsen, inden sagen er afgjort ved en klageinstans eller en domstol, vurderer, at praksis ikke kan opretholdes.

Endelig vil der være tale om en praksisændring, hvis Skattestyrelsen offentliggør et styresignal, som ændrer en lovlig praksis til en anden lovlig praksis, altså den situation, hvor lovens ordlyd kan rumme mere end en fortolkning.

2. Der vil være tale om en præcisering af praksis, når der er en praksis, men Skattestyrelsen i forbindelse med forvaltningen af praksis har konstateret et behov for yderligere vejledning af borgere og virksomheder om betydningen af gældende praksis.
3. Der vil være tale om en fastlæggelse af praksis, hvor der er et juridisk ”tomrum”, som nødvendiggør, at der skal etableres en praksis for fortolkningen af en bestemt lovbestemmelse eller behandlingen af en bestemt sagstype

Kriterierne for, hvornår der skal offentliggøres et styresignal, skulle gerne være med til at sikre, at der ikke bliver indsat information i Den juridiske vejledning, som ændrer, præciserer eller fastlægger praksis.

Dette gælder, uanset om Jura identificerer et behov for at ændre, præcisere eller fastlægge praksis, som følge af en kontrol eller på anden vis. Det er således ikke hensigten, at der skal indarbejdes information i forbindelse med eller til brug for verserende kontrollsager, som ikke allerede er praksis.

Efter opdateringen af Den juridiske vejledning i sommeren 2024 har der været kritik af, at Skattestyrelsen i enkelte isolerede tilfælde ikke har offentliggjort et styresignal, men indskrevet informationen direkte i vejledningen.

I de efterhånden knapt 20 år styresignaler har været anvendt i Skatteforvaltningen, har der været ganske få tilfælde, hvor der ikke har været overensstemmelse mellem opfattelsen hos borgere og virksomheder og Skattestyrelsen om, hvorvidt der i det konkrete tilfælde har skullet udstedes et styresignal eller om informationen blot har kunnet indskrives i Den juridiske vejledning.

På den baggrund er det Skattestyrelsens opfattelse, at der leves op til forventningerne hos borgere og virksomhederne i forhold til, hvornår der skal offentliggøres et styresignal. Ligesom det vurderes, at vores praksis for offentliggørelse af styresignaler er i overensstemmelse med kriterierne i Styresignal om styresignal.

Når det er sagt, er det forhold, at bl.a. Dansk Erhverv har rejst kritik af, at der i konkrete tilfælde er information, som er indarbejdet direkte i Den juridiske vejledning, men hvor Dansk Erhverv vurderer, at der burde være offentliggjort et styresignal selvfølgelig noget, som Skattestyrelsen tager alvorligt og følger op på.

Foranlediget af den rejste kritik er Skattestyrelsen derfor i gang med at revurdere, om informationen om kontantrabatter, som blev indarbejdet i Den juridiske vejledning i sommeren 2024 rettelig burde være offentliggjort i et styresignal, ligesom Skattestyrelsen er i gang med at få identificeret eventuelle uklarheder, som der måtte være i vores interne beskrivelser for, hvornår der skal offentliggøres et styresignal, og hvornår informationen er af en sådan art, at denne blot kan indskrives i Den juridiske vejledning.

Jesper Wang-Holm svarede på spørgsmål d

Koncipistreglen i aftalelovens § 38 b, gælder forbrugeraftaler og indebærer, at i tilfælde af, at et punkt i en kontrakt er uklar eller tvetydig, skal der anlægges den fortolkning af kontrakten, som er den mindst byrdefulde for den part, som ikke har udarbejdet (konciperet) kontrakten.

Skattestyrelsen er forpligtet til at opkræve de korrekte skatte- og afgifter, dvs. hverken mere end mindre end loven tilsiger.

Lovgivningen på skatte- og afgiftsområdet forholder sig sjældent til alle scenarier, men overlader det til skattemyndighederne at foretage en udfyldende fortolkning. For at bistå borgere og virksomheder med at fortolke loven beskrives i Den juridiske vejledning den fortolkning af lovgivningen, som Skattestyrelsen agter at anlægge.

Det er imidlertid – selv indenfor det enkelte lovområde – umuligt at komme med en udtømmende stillingtagen til enhver situation, herunder særligt dem, som måtte komme i fremtiden. Der vil derfor altid være tilfælde, hvor det ikke fremgår direkte af Den juridiske vejledning eller slet ikke, hvordan den skatte- eller afgiftsmæssige behandling skal være.

At det ved læsning af Den juridiske vejledning er uklart, hvordan en indtægt, omkostning eller en konkret leverance skal behandles skatte- eller afgiftsmæssigt kan derfor ikke i sig selv medføre, at der ikke skal opkræves den korrekte skat eller afgift, sådan som det følger af loven.

Et princip svarende til koncipistreglen kan derfor ikke anvendes på Den juridiske vejledning. Bliver Skattestyrelsen opmærksom på tilfælde, hvor det ikke fremgår tydeligt af Den juridiske vejledning, fx om en leverance er omfattet af momslovens anvendelsesområde eller falder uden for, vil Skattestyrelsens ud fra princippet om lovmæssig forvaltning og den almindelige forvaltningsretlige lighedsgrundsætning få etableret og beskrevet en sådan praksis. Dette kan ske ved, at Skattestyrelsen offentliggør et styresignal. Skatte- og afgiftspligtige, som er i tvivl om retstilstanden – herunder som følge af en uklar eller fraværende praksis- har altid mulighed for at anmode om et bindende svar. <u>Svar på spørgsmål om opdatering af Den juridiske vejledning fremadrettet</u> Hvis der retteligt alene er tale om en præcisering og ikke enten en ændring eller fastlæggelse af praksis, vil praksis være den samme både før og efter præciseringen. Det vil også være tilfældet, hvis præciseringen er en konsekvens af, at det er konstateret, at der blandt de skatte- og afgiftspligtige er nogle som ikke har fulgt praksis eller har forstået praksis anderledes. Hvis Skattestyrelsen ikke lod en præcisering gælde både fremadrettet og bagud i tid, ville dette i sig selv være en tilsidesættelse af præciseringen. En model, hvorefter præciseringer alene skulle gælde fremadrettet, er derfor ikke en mulighed. Jacob Ravn tilføjede, at der indimellem er mismatch mellem, hvad Skattestyrelsen og hvad det private erhvervsliv synes er praksis. Det kan være svært at læse Den juridiske vejledning, hvilket er et problem, da det ofte tillægges stor betydning, hvad der står. Jesper Wang-Holm svarede, at det vil være en grundlæggende ændring, hvis man skulle begynde at anvende koncipistreglen på en vejledning fra en myndighed, og det ville i så fald være et spørgsmål, der skulle til Departementet. Jesper Wang-Holm nævnte, at man jo har muligheden for at bede om bindende svar. Bodil Tolstrup anførte, at man ofte bare gerne ville have udmelding, som man så kunne rette ind efter. Anførte at alle har gjort det forkert ift. kontantrabatter. Kan man ikke se på om det alene skal gælde fremadrettet. Er det muligt at finde en pragmatisk løsning. Lene Nielsen anførte, at når Skattestyrelsen støder på tilfælde, hvor der kan være tvivl om praksis, bør det skrives som udkast til styresignal. Det burde ikke skrives i Den juridiske vejledning uden forudgående høring. Jesper Wang-Holm erklærede sig enig. Anna Boel opsummerede, hvis der ikke er en praksis, så er det et juridisk tomrum og ved Skattestyrelsens fastsættelse af praksis, så har praksis alene fremadrettet virkning.

	Jesper Wang-Holm anførte, at spørgsmålet vil være om der er et juridisk tomrum. Anne Boel nævnte, anvendelsen af styresignaler, som fastlægger praksis som følge af et juridisk tomrum og som alene har virkning fremadrettet vil være en stor hjælp til virksomhederne. Som et eksempel på et tilfælde, hvor Anne Boel mente, at der havde været et juridisk tomrum nævnte hun ”Brugen af etableringskontomidler”. Anne Boel spurgte, om man så ikke kan sige, at hvis der er uenighed mellem Skattestyrelsen og virksomhederne, så er der tale udfyldelse af et tomrum. For eksempel i de tilfælde, hvor virksomhederne ikke mener, at der er en praksis, men Skattestyrelsen gør. Jesper Wang-Holm svarede, at det ikke er holdbart. En uenighed om praksis er ikke det samme som, at der er ”tomrum”.
7.	Præcisering i Den juridiske vejledning af reglerne om hævning i virksomhed forud for stiftelse af selskab <u>Spørgsmål fra Landbrug og Fødevarer</u> <i>Vi har et ønske om præciseringer i Den juridiske vejledning samt Skattestyrelsens stillingtagen til den nærmere behandling af hævnninger i virksomheden forud for stiftelsen af et selskab.</i> <i>Det drejer sig om klassificering af de hævnninger, der foretages i en virksomhed, som er under omdannelse til selskab. De hævnninger, der sker i perioden fra indkomstårets begyndelse og indtil selskabet stiftes, kan i henhold til praksis ikke udgøre et aktionærlån, uanset at selskabet, i forbindelse med virksomhedsomdannelsen, skattemæssigt etableres med tilbagevirkende kraft. Dette fremgår af SKM2021.666.LSR.</i> <i>Vi finder det ønskeligt, at praksis i henhold til nævnte afgørelse bliver indføjet i Den juridiske vejledning i de nedenfor anførte afsnit</i> • <i>DJV afsnit C.C.5.2.14.1 Betingelser for skattefri virksomhedsomdannelse ”Hæver ejeren mere end beløbene på disse konti, anses de overskydende hævnninger for foretaget i selskabet og dermed vil disse hævnninger blive beskattet som udbytte eller løn fra selskabet.”</i> • <i>DJV afsnit C.C.7.2.2 Betingelserne for skattefri virksomhedsomdannelse: ”Hvis ejeren af en virksomhed, hæver beløb i virksomheden, i perioden fra udløbet af indkomståret forud for omdannelsesåret til omdannelsen finder sted, anses sådanne beløb for hævet i selskabet.”</i> <i>I afgørelsen (SKM2021.666.LSR) tages ikke stilling til, om det hævdede beløb i perioden frem til stiftelsen, skal beskattes i indkomståret eller anerkendes som et udlån, der skal tilbagebetales til selskabet.</i>

Vi skal venligst anmode Skattestyrelsen om at beskrive relevante regler for evt. beskatning af beløbet samt evt. tidsmæssig frist for tilbagebetaling til selskabet.

Svar:

Claus Hauge Thomsen svarede, at når en selvstændig erhvervsdrivende hæver midler i virksomheden, skal hævnungen som udgangspunkt bogføres som en hævning på hævekontoen. Den selvstændige kan ikke udbetale løn eller udbytte til sig selv, med skattemæssig virkning.

I perioden frem til stiftelsestidspunktet skal alle private hævnungen således bogføres på hævekontoen. Omdannelsen til selskab sker med tilbagevirkende kraft. Det betyder, at hævnungen i perioden nu ikke længere er foretaget i den personlige virksomhed, men i selskabet. Dette fremgår i betænkningen til L147, FT 1998/99 (Ad nr. 3), hvor følgende fremgår:

”Hæver ejeren af en virksomhed, der ikke er omfattet af virksomhedsordningen, midler i virksomheden i perioden fra udløbet af indkomståret forud for omdannelsen finder sted, anses beløbet for hævet i selskabet.”

I den situation, hvor virksomhedsordningen er anvendt, og indestående på mellemregningskontoen og beløb hensat til senere hævning holdes uden for omdannelsen fremgår følgende af betænkningen:

”Hæver ejeren mere end indestående på de pågældende konti, anses de overskydende hævnungen for foretaget i selskabet.”

Dette blev skrevet ind i Ligningsvejledningen og senere Den juridiske vejledning,

En aktionærs hævnungen i selskabet beskattes som udbytte, jf. ligningslovens § 16 A, medmindre der er tale om udbetaling af løn.

I 2012 vedtog man ligningslovens § 16 E om beskatning af aktionærlån.

Landsskatteretten har i SKM2021.666.LSR truffet afgørelse om, at ligningslovens § 16 E ikke finder anvendelse i perioden frem til stiftelsestidspunktet.

Dermed gælder det almindelige udgangspunkt om, at hævnungen foretaget i perioden frem til stiftelsestidspunktet udgør hævnungen i selskabet, som er skattepligtig som udbytte eller løn efter de almindelige regler.

I Den juridiske vejledning 2022-1 blev det i afsnit C.C.5.2.14.1 indføjet, at de nævnte hævnungen vil blive beskattet som udbytte eller løn fra selskabet.

Dette giver umiddelbart ikke anledning til tvivl. Skattestyrelsen vil dog gerne tydeliggøre teksten og foreslår følgende tilføjelse i de to nævnte afsnit i Den juridiske vejledning:

	<i>”Hævningerne er ikke omfattet af reglerne om aktionærlån i ligningslovens § 16 E i perioden frem til stiftelsen, jf. SKM2021.666.LSR.” Det ændrer dog ikke på, at hævningerne i den periode vil blive beskattet som enten udbytte eller løn fra selskabet, jf. ligningslovens § 16 A og statsskattelovens § 4, litra c.</i> Bodil Tolstrup spurgte, om der er valgfrihed for aktionærerne. Claus Hauge Thomsen svarede, at det er skrevet i Den juridiske vejledning i 2022-1, at hævningerne i perioden vil blive beskattet som udbytte eller løn. Det følger de almindelige regler. Hvis der skal være tale om løn, skal der dog være udført en arbejdsmæssig indsats i selskabet i overensstemmelse med de almindelige regler. Bodil Tolstrup kommenterede, at der kan opstå sager i forbindelse med ”toptopskatten”, hvor det vil have betydning, om man kan vælge, om der er tale om løn eller udbytte. Jesper Wang-Holm tilføjede, at Skattestyrelsen vil overveje at lave et styresignal.
8.	Mulighed for restudbetaling for 20-årige tilsagn om tilskud <u>Spørgsmål fra Landbrug og Fødevarer</u> <i>Det er i 2025 muligt at søge om en samlet udbetaling af resterende tilskud for visse af de 20-årige støtte-tilsagn. Udbetalingen sker 1. december 2025. Se herom f.eks.</i> • <i>Nu kan du søge om at få udbetalt restbeløbet fra 20-årige miljøordninger - Landbrugsstyrelsen</i> • <i>Udbetaling af restbeløb for miljøtilsagn - Landbrugsstyrelsen</i> • <i>Bekendtgørelse om supplerende bestemmelser om mulighed for restudbetaling for 20-årige tilsagn om tilskud til miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger eller tilskud til fastholdelse af vådområder m.v.</i> <i>Der er en række betingelser for at få udbetalt restbeløbet, bl.a. fremgår følgende af Landbrugsstyrelsens hjemmeside:</i> <i>Tilsagnet ophører efter udbetaling af restbeløbet, hvis der er gået mindst 5 år af tilsagnsperioden, dvs. tilsagnet er begyndt 1. september 2020 eller før.</i> <i>Hvis du har et tilsagn, der er begyndt i 2021 eller 2022, kan du søge om at få udbetalt restbeløbet, men tilsagnet ophører ikke. Tilsagnet vil så køre videre i 2026 og 2027 med krav om årlig indberetning mm., men du får ikke udbetalt yderligere tilskud.</i> <i>Tilsagnet kan så ophøre efter 5 år fra tilsagnets start.</i> <i>Du kan også lade tilsagnet køre videre og søge udbetaling hvert år i den resterende del af tilsagnsperioden. Du skal dog være opmærksom på, at dine tilsagnsarealer fra 2026 bliver omfattet af bl.a. GLM-reglerne under den ny CAP.</i>

Den enkelte lodsejer har altså en valgmulighed ift. restudbetaling eller lade tilsagnet køre videre. Hvis der vælges udbetaling af restbeløbet, så ophører tilsagnet, men den tinglyste servitut bevares.

Spørgsmål:

- *Kan det bekræftes, at de udbetalte tilskudsbeløb – uanset om det udbetales som restbeløb i 2025 eller bliver fordelt over flere år fremadrettet - skal behandles som almindelig skattepligtig indkomst efter statsskattelovens § 4?*
- *Kan det bekræftes, at restbeløb, der udbetales i 2025, skal periodiseres over de resterende tilskudsår i tilsagnsperioden?*
- *Har det betydning for beskatningstidspunktet, hvis tilsagnet ikke er udløbet og der fortsat er krav om indberetning?*

Såfremt spørgsmål 1 og/eller 2 ikke kan bekræftes, ønskes Skattestyrelsens tilkendegivelse af hvordan beløbet skal beskattes.

Svar:

Inge Mouritsen svarede, at der først og fremmest spørges til, hvorvidt det udbetalte tilskudsbeløb skal beskattes.

Det kan bekræftes, at tilskud er skattepligtigt efter statsskattelovens § 4 med mindre, der er særlige regler, der siger, at tilskuddet er skattefrit – fx den lov, som tilskuddet er givet efter. Da der ikke er særskilt lovgivet om skattefrihed i den konkrete tilskudsordning, er det således skattepligtigt.

Dernæst spørges der til, hvorvidt eventuelle restbeløb, der udbetales i 2025 skal periodiseres over de resterende tilskudsår i tilsagnsperioden.

Tilskud beskattes normalt, når der er erhvervet endelig ret til det. Det følger af retserhvervelsesprincippet.

Retserhvervelsen og dermed beskatning kan udskydes. Der sondres i skatteretten mellem:

- Resolutive betingelser, der ikke udskyder beskatning, fx betingelser, hvis opfyldelse skatteyderen selv er herre over, og
- Suspensive betingelser, der har en sådan karakter, at der er reel usikkerhed om, hvorvidt aftalen bliver gennemført eller ej. Suspensive betingelser kan udskyde beskatningen, til der er sikkerhed for, at der modtages en skattepligtig indkomst.

Der kan henvises til Den juridiske vejledning afsnit **C.C.2.5.3.**

Som det fremgår af de oplysninger, der er henvist til, er det et valg, om modtageren af et tilsagn ønsker restbeløbet udbetalt som et engangsbeløb i 2025.

Der kan som eksempel henvises til bekendtgørelse nr. 139 af 7. februar 2025 om supplerende bestemmelser om mulighed for restudbetaling for miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger eller fastholdelse af vådområder mv.

	Det fremgår af bekendtgørelsens § 2 og § 3, der vedrører tilskudstilsagn givet i forskellige perioder, at betingelserne for udbetaling er forhold, der udelukkende beror på at tilsagnshaveren opfylder betingelserne for at modtage tilskud. Inge Mouritsen gav herefter følgende eksempel: Af bekendtgørelsens § 2, <i>Stk. 2</i>, fremgår, at det. er en betingelse, at tilsagnet har været gældende i mindst 5 år ved udløbet af 2025, at projektet gennemføres, og At tilsagnshaver opfylder de til tilsagnet knyttede kriterier og forpligtelser indtil tilsagnets ophør. Bekendtgørelse nr. 139 af 7. februar 2025, § 1, stk. 1 henviser til, at omfattet af loven er tilskud efter Bekendtgørelse nr. 84 af 12. februar 2004 om tilskud til miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger. Af denne bekendtgørelse fremgår en række betingelser, der skal være opfyldt for at kunne få tilskud. Det fremgår fx at der i tilsagnsperioden skal udarbejdes mark- og gødningsplaner og gødningsregnskaber efter reglerne i lov og bekendtgørelse om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække. Betingelsen gælder dog ikke, hvis der for jordbrugsbedriften udelukkende er meddelt tilsagn om tilskud til etablering af ekstensive randzoner, til miljøvenlig drift af græs- og naturarealer uden mulighed for tilførsel af gødning udover den gødning, der efterlades af græssende husdyr, eller til etablering af vådområder uden mulighed for tilførsel af gødning udover den gødning, der efterlades af græssende husdyr. De betingelser, der er anført for at modtage betalingen, er alle betingelser, som tilsagnshaveren selv er herre over, bliver opfyldt. Der ses derfor at være tale om resolutive betingelser, der ikke udskyder beskatningstidspunktet, og tilskuddet skal derfor ikke periodiseres, da der er erhvervet endelig ret til det ved udbetalingen. Det skal supplerende bemærkes, at de betingelser, der skal være opfyldt for at modtage tilskud, gælder over hele tilsagnsperiodens forløb. De er således uafhængige af, om tilskuddet udbetales på en gang eller løbende. Opfyldes betingelserne ikke, skal det fulde tilskudsbeløb tilbagebetales. Se fx Vejledning om tilskud til 20-årig fastholdelse af vådområder, naturlige vandstandsforhold og lavbundsområder 2024. Således fremgår fx af ovenstående bekendtgørelse § 21, at tilsagn om tilskud er betinget af, at tilsagnshaver årligt inden den 1. august afgiver erklæring om, at alle betingelser for tilsagnet er opfyldt, jf. § 66. Endelig spørges der til, om det har betydning for beskatningstidspunktet, hvis tilsagnet ikke er udløbet, og der fortsat er krav om indberetning. Det er Skattestyrelsens opfattelse, at en efterfølgende indberetning, er et forhold, som tilskudshaveren selv er herre over, og derfor er det også en resolutiv betingelse, som ikke udskyder beskatningstidspunktet.
9.	Manglende årsopgørelse

Spørgsmål fra Landbrug og Fødevarer

Vi oplever en del tilfælde, hvor skatteyder ikke får dannet årsopgørelse umiddelbart efter indsendelse af oplysning til Skattestyrelsen (selvangivelse), fordi Skattestyrelsen skal undersøge et skatteforhold, og Skattestyrelsens undersøgelsestid kan strække sig over en meget lang periode. Vi oplever det især i forhold til oplysning af en renteudgift, der ikke er indberettet, f.eks. rentebærende lån indenfor familien og et oplyst fradrag grundet tab på krypto valuta, f.eks. bitcoins.

Dette medfører, at skatteyder,

- der skal indbetale restskat, forsinkes i at indbetale denne restskat*
- der skal have overskydende skat udbetalt, må vente på at få pengene udbetalt.*

Vedrørende en restskat er dette især dyrt i procenttillæg for en skatteyder, hvis årsopgørelsen først dannes efter den 30/6 året efter indkomståret.

Vedrørende udbetaling af overskydende skat kan være endog meget byrdefuldt for skatteyder, da skatteyder bliver ramt likviditetsmæssigt.

Vi har kendskab til mindst én sag, hvor skatteyder har selvangivet rettidigt for indkomståret 2023, men der er endnu ikke dannet årsopgørelse for året. Skattestyrelsen undersøger forhold om skatteydere handler med bitcoins.

Vi har kendskab til flere tilfælde, hvor skatteydere har anmodet Skattestyrelsen om, at der dannes en årsopgørelse uden det/de fradrag, som Skattestyrelsen ønsker at undersøge, men dette har styrelsen i de konkrete sager afvist.

Vi har stor forståelse for, at Skattestyrelsen har behov for at undersøge og efterprøve forhold og anmoder om, at også skatteyder opnår en hensigtsmæssig løsning i en sådan situation.

Som udgangspunkt vil vi tillade os at opfordre Skattestyrelsen til, at styrelsen accepterer indberetningen umiddelbart med straks-tilblivelse af en årsopgørelse. Skattestyrelsen har herved mulighed for efterfølgende at undersøge forholdet. Dette forekommer især være ønskeligt, hvis sagsbehandlingstiden er lang.

Subsidiært vil vi foreslå, at styrelsen danner årsopgørelse uden det specifikke fradrag, som Skattestyrelsen har behov for at undersøge rigtigheden af. Skattestyrelsen bedes kommentere på ovenforstående herunder, om styrelsen har mulighed for at efterkomme vores opfordring.

Svar:

Jeannette Almfort forklarede, at Skattestyrelsen har forståelse for de udfordringer, som en lang sagsbehandlingstid kan medføre for borgeren. Skattestyrelsen har generelt fokus på at nedbringe sagsbehandlingstiderne. Det gælder også årsopgørelser, der bliver stoppet af digitale kontroller.

Digitale kontroller

Ud fra de foreliggende oplysninger i henvendelsen forudsættes det, at der er tale om årsopgørelser, der bliver stoppet af en digital kontrol. En borger, som via TastSelv

indberetter et beløb, der bliver stoppet af digitale kontroller, modtager et avis med fx teksten:

"Vi har modtaget dine oplysninger. Din nye årsopgørelse er først klar, når vi har tjekket dine oplysninger. Du hører typisk fra os inden for 14 dage. Der kan dog gå længere tid."

Skattestyrelsen arbejder til stadighed på at optimere og effektivisere de digitale kontroller i angivelsesfasen, så de målrettes de sager, hvor der er størst risiko for fejl på årsopgørelsen.

Sagsbehandlingstid

Skattestyrelsen arbejder kontinuerligt på at nedbringe sagsbehandlingstiden, bl.a. er der implementeret ændringer til rentekontrollen, som forventes at reducere sagsbehandlingstiden for denne type sager. Der kan desværre være tilfælde, hvor sagsbehandlingen overskrider 14 dage.

De omtalte sager om fx lån inden for familien og kryptovaluta kan være komplekse, og der er ofte behov for at indhente oplysninger fra borgeren til belysning og dokumentation af, om det indberettede fradrag kan godkendes. Dette kan bidrage til at forlænge sagsbehandlingstiden og dermed dannelsen af en årsopgørelse.

Vurdering af løsningsforslag

I forhold til de to stillede løsningsforslag er det desværre ikke muligt at imødekomme spørgeren.

Skattestyrelsen kan ikke godkende en indberetning, der er stoppet i en digital kontrol og sagsbehandle efterfølgende, da Skattestyrelsen er forpligtet til at forholde sig til alle sagens oplysninger, inden der træffes afgørelse (officialprincippet). Hvis Skattestyrelsen godkender, vil en godkendelse på forkant også kunne bevirke, at der bliver udbetalt store, uberettigede overskydende skatter, som efterfølgende kan være vanskelige at genopkræve. Skattestyrelsen har fokus på ikke at stoppe sager unødigt og følger derfor løbende op på kriterierne, der indgår i de digitale kontroller.

Skattestyrelsen kan heller ikke danne årsopgørelsen uden det indtastede fradrag, da Skattestyrelsen som anført ovenfor er forpligtet af officialprincippet.

Hanne Henningsen anførte, at der er en del årsopgørelser, der bliver stoppet på grund af problemer med ejendomsvurderinger. Hun spurgte, hvad man skal gøre i mellemtiden.

Jeannette Almfort sagde, at vurderingerne er Vurderingsstyrelsens ansvar, så det ville nok være mest hensigtsmæssigt, hvis det blev taget op med Vurderingsstyrelsen.

Jesper Wang-Holm svarede, at Skattestyrelsen tager den videre til Vurderingsstyrelsen.

Bodil Tolstrup og Anna Boel spurgte, hvorfor man ikke kan tilbagekalde en oplysning og få sin årsopgørelse, men skal vente. Karen Wittrock svarede, at hvis sagen allerede

	er taget ud til manuel sagsbehandling, kommer den ikke tilbage i digitalt flow, fordi oplysninger bliver tilbagekaldt. Jeannette Almfort fortalte, at Skattestyrelsen har meget stor fokus på sagsbehandlingstiden. Skattestyrelsen er opmærksom på at kontrollerne forlænger sagsbehandlingstiden og sker der, hvor Skattestyrelsen erfaringsmæssigt ser flest fejl. Jesper Wang-Holm spurgte Jeannette Almfort, om der er en mulighed for at tage hensyn til, om der er tale om uvæsentlige beløb. Jeannette Almfort svarede, at hun ville tage det med tilbage. Skattestyrelsen arbejder løbende for at forbedre de digitale kontroller, og man er naturligvis også opmærksom på, om man kan tage hensyn til de tilfælde, hvor der er tale om meget små beløb.
10.	Periodisering af støttebeløb, valgfrihed <u>Spørgsmål fra Landbrug og Fødevarer</u> <i>Kan Skattekontaktudvalget bekræfte, at valgfriheden, som afgjort i SKM2006.803.SR, gælder for andre støtteordninger end grundbetalingsordningen?</i> <i>Baggrund:</i> <i>Skatterådet fandt tilbage i SKM2006.803.SR, at modtagere af støtte fra enkeltbetalingsordningen, der først havde modtaget meddelelse om afgørelsen efter 31. december 2005, efter anmodning havde valgfrihed om beskatningsåret, herunder i enten 2005 eller 2006.</i> <i>I SKM2006.803.SR ansøgte Spørger om støtte efter enkeltbetalingsordningen til jordbrugere i foråret 2005, mens udbetalingen af støtte skete i 2006. Spørger havde rejst spørgsmål om, hvorvidt der i en sådan situation var valgfrihed mellem at medregne støtten i indkomsten for indkomståret 2005 eller 2006.</i> <i>SKM2006.803.SR er desuden nævnt i Den juridiske vejledning 2025-1, afsnit C.C.4.4.10 Tilskud og støtte inden for landbruget. Heraf fremgår det, at grundbetalingsordningen erstattede enkeltbetalingsordningen med virkning fra 1. januar 2015. Støtte efter ordningen anses for retserhvervet i det indkomstår, hvor støtteansøger modtager meddelelse om afgørelse. Af afsnit C.C.4.4.10 fremgår det, at Skatterådet i SKM2006.803.SR lagde afgørende vægt på, at:</i> <i>• der var tale om en afgørelse fra en offentlig myndighed, der var forsinket af administrative årsager</i> <i>• der var tale om en periodisk ydelse, dvs. en ydelse, der udbetales år for år og</i> <i>• ydelsen klart vedrørte et bestemt kalenderår.</i> <i>Videre af afsnittet fremgår det, at valgfriheden i praksis håndteres ved, at:</i> <i>[...] der ved indgivelse af oplysningsskemaet tages stilling til, om støtten ønskes tilbageført til det år, oplysningsskemaet vedrører. Hvis dette ønskes, sker det ved, at beløbet medtages i oplysningsskemaet for det år, støtten vedrører (ansøgningsåret).</i>

Nærværende spørgsmål er således, om en sådan valgfrihed, som beskrevet ovenfor, gælder for andre støtteordninger end grundbetalingsordningen (tidligere enkeltbetalingsordningen)? Den ovenfor beskrevne situation er ikke begrænset til grundbetalingsordningen, men findes blandt andet også i støtteordninger som økologisk arealtilskud og tilskud til fastholdelse af vådområder, som begge administreres og udbetales af Landbrugsstyrelsen.

Af Billede 1, der viser afgørelse om støtte efter ordningen Økologisk Arealtilskud fremgår, at støtteansøger har fået tilsagn om tilskud for 2024 ved meddelelse herom af 29. januar 2025. Ligeledes fremgår det af Billede 2 om tilskud til fastholdelse af vådområder, at skatteyder har fået tilsagn om tilskud for 2024 ved meddelelse herom af 23. januar 2025. Tilsvarende gælder det for Billede 3 om landbrugsstøtte (grundbetalingsordningen). Meddelelse for sidstnævnte støtte er modtaget den 22. januar 2025 gældende for indkomstår 2024.

Billede 1:

Vi udbetaler dit tilskud for 2024

Ordning: Økologisk Arealtilskud

Billede 2:

Vi udbetaler dit tilskud for 2024

Ordning: Fastholdelse af vådområder

Billede 3:

Vi arbejder i øjeblikket på at få ændret til vores nye styrelsesnavn alle steder i vores kommunikation. Væsentlige dele af Landbrugsstyrelsen og Miljøstyrelsen er blevet til Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø. Styrelsen hører under Ministeriet for Grøn Trepært.

Her er din landbrugsstøtte for 2024

Henses til de forhold, som Skatterådet tillagde afgørende vægt i SKM2006.803.SR, der er nævnt ovenfor, er der tilsvarende for de to øvrige støtteordninger; herunder ordningen for Økologisk Arealtilskud og ordningen for fastholdelse af vådområder, tale om afgørelser for en offentlig myndighed. Af Landbrugsstyrelsens hjemmeside for støtteordningen for Økologisk Arealtilskud fremgår det, at udbetalingsperioden for 2024 er mellem den 1. december 2024 og frem til den 30. juni 2025. For så vidt angår Økologisk Arealtilskud, er der tale om en ydelse, som kan være etårig såvel som flerårig. Tilskud til fastholdelse af vådområder er et 20-årigt tilsagn, som tilsvarende udbetales fra december 2024 med virkning for indkomståret 2024. Støttebeløbene vedrører desuden et bestemt kalenderår.

På baggrund af lighederne mellem støtteordningerne, Økologisk Arealtilskud og tilskud til fastholdelse af vådområder, og grundbetalingsordningen, bør samme valgfrihed af beskatnings år gælde for disse støtteordninger, men dog ikke begrænset til dem.

Svar:

Inge Mouritsen svarede, at i SKM2006.803.SR var udbetalingen samtidig afgørelse om tildeling af støtte. Skattestyrelsen havde indstillet, at beskatning skete i 2006, da der først var truffet afgørelse om modtagelse af støtten i 2006, og støtten derfor var retserhvervet på det tidspunkt. Skatterådet ændrede dette med henvisning til de forhold, der er nævnt.

Det fremgår ud fra det oplyste om de medsendte billeder af udbetalingsmeddelelser, at der er tale om eksempler, hvor udbetalingen også udgør afgørelsen om tildeling af tilskud.

Støtten er derfor retserhvervet ved tildelingen. Herefter gælder den almindelige hovedregel om, at en indtægt skal regnes med ved indkomstopgørelsen på det tidspunkt, hvor der er erhvervet endelig ret til den.

De i spørgsmålet nævnte eksempler vedrører alle udbetalinger, der sker inden for den oplyste frist. Fx fremgår det af Landbrugsstyrelsens hjemmeside, at udbetalingstidspunktet for **Grundbetaling og tilskudsberettigede arealer** for 2025 er mellem den 1. december 2025 og 30. juni 2026.

	Dette er i modsætning til SKM2006.803.SR, hvor Skatterådet begrundede flytningen af beskatningstidspunktet med, at det var en ”<i>afgørelse fra en offentlig myndighed, der var forsinket af administrative årsager.</i>” Det er ikke tilfældet her – udbetalingen er i overensstemmelse med det oplyste omkring udbetalingen. Det er derfor Skattestyrelsens opfattelse, at den undtagelse, som Skatterådet anvendte i SKM2006.803.SR, ikke kan udvides til andre situationer, end hvor udbetalingen i et efterfølgende år er begrundet i en offentlig myndigheds forsinkelse. Anne Boel spurgte, om svaret skyldtes, at der efter Skattestyrelsens opfattelse ikke var tale om et sammenligneligt forhold set i forhold til SKM2006.803.SR. Dette bekræftede Jesper Wang-Holm. Anna Boel oplyste, at svaret var taget til underretning, og hun tager det med tilbage.
11.	Styresignaler på vej <u>Spørgsmål fra Landbrug og Fødevarer</u> a. <i>Hvornår påtænker Skattestyrelsen at udsende et styresignal vedrørende rækkevidden af SKM2020.531.HR?</i> <i>Baggrund for spørgsmålet:</i> <i>Vi havde forventet, at styresignalet ville være der nu. På høringsportalen ligger under ”høring afsluttet – under udarbejdelse”</i> <i>Ordinær genoptagelse - skatteforvaltningslovens § 26 - tab på aktier - modregning af negativ skat - kildeartsbegrænsede/ikke-kildeartsbegrænsede tab - underskud - praksisændring - udkast til styresignal - info.skat.dk</i> b. <i>Hvornår påtænker Skattestyrelsen at udsende et styresignal vedrørende succession, latent skattebyrde, fordeling af rentefordel, genoptagelse? (Jura, Erhverv og Skatterådssekretariatet)</i> <i>Baggrund for spørgsmålet:</i> <i>Skatteministeriet har taget bekræftende til genmæle i en højesteretssag om fastsættelse af kursværdien af udskudt skat ved overdragelse med succession. Højesteret har den 27. februar 2024 afsagt dom i sagen (<i>SKM2024.344.HR</i>) og Skatteministeriet har udsendt en kommentar til dommen i <i>SKM2024.345.DEP</i>. Skattestyrelsen vil udsende et styresignal om højesteretssagens betydning for praksis, og der vil i dette styresignal endvidere være angivelser af relevante frister, krav til dokumentation mm. Adgangen til genoptagelse af gaveafgift er ikke betinget af, at der er offentliggjort et styresignal. Muligheden for genoptagelse er betinget af, at kravet ikke er forældet.</i> <i>SKM2024.344.HR</i> - Dom <i>SKM2024.345.DEP</i> – Domskommentar <i>SKM2024.356.SKTST</i> – Styresignal om adgang til genoptagelse og suspension af forældelse

- c. *Hvornår påtænker Skattestyrelsen at udsende styresignal vedrørende gældssanering i konkurs? (Jura, Erhverv og Skatterådssekretariatet)*

Baggrund for spørgsmålet

Sagsbehandlingstiden for Gældsstyrelsen er en udfordring. I en konkret sag har skatteydere rådgiver af flere omgange rykket Gældsstyrelsen for at få tilknyttet en sagsbehandler på den konkrete sag. De gange, hvor skatteydere rådgiver har rykket Gældsstyrelsen, henviser de til, at de afventer et styresignal fra Skattestyrelsen om genoptagelse ved gældssanering i konkurs fra Skattestyrelsen. Styresignalet skal komme på baggrund af en praksisændring ved SKM2021.702.SR.

I den konkrete sag har skatteydere rådgiver indsendt en anmodning om genoptagelse ved gældssanering i konkurs den 29. april 2022. Der er imidlertid fortsat ikke tilknyttet en sagsbehandler efter tre år, da Gældsstyrelsen afventer styresignalet.

Skattekontaktudvalget bedes oplyse, om det pågældende styresignal er på vej. Og alternativt, tilkendegive, om skatteydere på anden vis kan få behandlet deres sager inden det pågældende styresignal kan offentliggøres

Svar:

Ad a.

Skattestyrelsen offentliggjorde styresignalet torsdag den 12. juni 2025.

Skattestyrelsen har færdiggjort arbejdet med udformningen af Styresignalet. Afgrænsningen af styresignalets rækkevidde har vist sig særlig vanskelig, da Højesterets dom ikke er særlig klar og i set i lyset af en senere afgørelse fra Landsskatteretten. Området er juridisk og teknisk kompliceret og Skattestyrelsen ønsker med styresignalet at skabe ensartethed i regelanvendelsen og praksis.

Anna Boel nævnte, at der kunne komme lidt udfordringer, hvilket Anne Sophie Stricker bekræftede.

Ad b.

Claus Hauge Thomsen oplyste at styresignalet om kursfastsættelse af udskudt skat desværre er forsinket. Det skal ses i sammenhæng med, at Landsskatteretten har truffet flere afgørelser om fordelingen af successionsfordelen. Heraf er foreløbigt én indbragt for domstolene.

Tre af Landsskatterettens afgørelser er offentliggjort som SKM2025.278.SR, SKM2025.279.SR og SKM2025.317.SR. Styresignalet skal koordineres med de nævnte sager og forventes derfor først udsendt efter sommerferien 2025.

Ad c

Skattestyrelsen kan oplyse, at der ikke bliver udsendt et styresignal vedrørende SKM2021.702.SR. Der kan henvises til referatet af Skattekontaktudvalget møde den 3. marts 2022, pkt. 9., hvor det blev oplyst:

	”Der er efter Skattestyrelsens opfattelse ikke tale om en ændret praksis, da der ikke tidligere har været offentliggjort praksis med Skattestyrelsens opfattelse. Som nævnt af spørger er der tale om, at rådgivere selv har anset praksis for at være en anden, end den, der fremgår af det bindende svar.” Anna Boel anførte, at så var der ingen grund til, at Gældsstyrelsen afventede styresignalet. Dette ville hun tage med til Gældsstyrelsen
12.	Spørgsmål vedr. selvstændige eller lønmodtagere <u>Spørgsmål fra FDR</u> <i>Sondringen mellem lønmodtager og selvstændig giver store problemer i virksomhederne og hos rådgiverne.</i> <i>I cirkulære nr. 129 fra 1994 har man oplistet, hvornår man er lønmodtager og hvornår man er selvstændig. Cirkulæret er nu indarbejdet i Juridisk Vejledning med samme opstilling.</i> <i>I næsten alle situationer, hvor man er i tvivl, kan man finde en række forhold på listerne, der trækker i den ene retning og forhold, der trækker i den anden retning. Dette er ikke holdbart, da det ofte giver stor tvivl og kan ende i sager, der beror på, hvad en enkelt skattemedarbejder mener vægter mest.</i> <i>Vurderingen kan ofte have store økonomiske konsekvenser, da sagerne ofte anlægges med flere års tilbagevirkende kraft.</i> <i>Som eksempel på tvivlstilfælde, kan vi nævne IT-konsulenter, der arbejder på projekter i længere perioder. Dette kan enten ske direkte eller gennem ”mellemselskab”. Er de lønmodtagere eller selvstændige?</i> <i>Vi kan også nævne selvstændige håndværkere, der arbejder i mange måneder på et enkelt byggeri. Mange af disse er etableret i selskabsform med kun anpartshaveren ansat. Ved særligt store entrepriser er det typisk én virksomhed der står for hovedentreprisen og hyrer andre virksomheder til de enkelte opgaver. Selskabet der leverer ydelsen fakturerer ofte langt mere og afregner oftere, end der er sædvane for en ansat. På grund af flere sager på området overvejer flere nu at etablere en personligt ejet virksomhed, udover driften af selskabet, for at minimere de skattemæssige konsekvenser, i tilfælde af at disse større opgaver på et tidspunkt ikke vil blive anset som selvstændig virksomhed. Det medfører så en lang række andre udfordringer omkring anvendelse af driftsmidler til de enkelte opgaver m.v.</i> <i>FDR foreslår at man får gjort reglerne mere præcise, således at virksomhederne ikke er i tvivl om, hvad der gælder for lønmodtagere og hvad der gælder for selvstændige.</i> <i>Det er vores opfattelse, at f.eks. den økonomiske risiko vejer mere i vurderingen end andre af de nævnte forhold i cirkulæret. Man kunne derfor udarbejde en vejledning,</i>

der mere præcist anførte, hvornår man er lønmodtager og hvornår man er selvstændig.

I bund og grund er det vigtigste, at skatteyderen betaler sin skat – uanset om det er A-skat eller B-skat. Der er selvfølgelig spørgsmålet om fradragsbehandlingen og skatteværdien af disse.

Det må være et mindre problem.

Et andet stort problem er – som nævnt, at man ændrer forholdet flere år tilbage – med store konsekvenser for den enkelte. Vi foreslår, at man kan anføre, at forholdet ændres fremadrettet i stedet for bagudrettet-

Svar:

Mere præcise regler

Skattestyrelsen er opmærksomt på, at cirkulære nr. 129 fra 1994 i mange tilfælde kan medføre en vis usikkerhed i forhold til, om en hvervtager skal anses for være lønmodtager eller selvstændigt erhvervsdrivende.

Cirkulæret indeholder en række kriterier, der taler for, at man er lønmodtager og en række kriterier, der taler for, at man er selvstændig erhvervsdrivende. Det fremgår endvidere direkte af cirkulæret, at i de tilfælde, hvor der er kriterier, der taler begge veje, må afgørelsen bero på en samlet vurdering.

Formålet og ønsket med cirkulæret er derfor, at der skal foretages denne konkrete vurdering.

Cirkulæret er udstedt af Skatteministeriet, og Skattestyrelsen har dermed ikke som underliggende styrelse mulighed for at ændre eller ophæve cirkulæret. Skattestyrelsen er således bundet af cirkulæret – herunder også, at der skal foretages en konkret vurdering.

FDR har videre foreslået, at Skattestyrelsen kunne udarbejde en vejledning, der mere præcist anfører, hvornår man er lønmodtager og hvornår man er selvstændig.

Skattestyrelsen har i Den juridiske vejledning, afsnit C.C.1.2.2, samlet en lang række offentliggjorte afgørelser på området, som gerne skulle bidrage som eksempler på, hvornår man er lønmodtager hhv. selvstændigt erhvervsdrivende.

FDR henviser i spørgsmålet til bl.a. IT-konsulenter, der arbejder på projekter i længere perioder.

Anne Skytte bemærkede, at det fremgår af cirkulæret, at der kan være tale om, at et forhold, man ellers ville bedømme som selvstændig erhvervsvirksomhed, kan skifte karakter til et lønmodtagerforhold, hvis man arbejder samme sted i en længere periode. Det fremgår dog ikke af cirkulæret, hvor lang tid, der skal være tale om, og der er ikke meget retspraksis på området.

Skattestyrelsen kan oplyse, at der i øjeblikket verserer nogle sager om IT-konsulenter for domstolene, og når der bliver truffet afgørelse i de sager, vil Skattestyrelsen gerne se på, om man kan udlede nogle mere generelle retningslinjer derfra og beskrive dem i Den juridiske vejledning. Herunder også spørgsmålet om, hvornår man ”overgår til at være et lønmodtagerforhold, hvis dette indgår i sagerne.

Bagud eller fremadrettet

[Der er i forbindelse med besvarelsen forudsat, at omkvalificeringen fra selvstændigt erhvervsdrivende til lønmodtager vil medføre en større eller mindre forhøjelse af skatteyderens indkomst. Hvis omkvalificeringen medfører en ændring, der er til fordel for skatteyderen, vil denne have adgang til genoptagelse efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2.]

Det klare udgangspunkt er, at det er Skatteforvaltningens opgave som myndighed at sikre, at alle betaler den skat, man skal. Det følger bl.a. af forarbejderne til skattekontrolloven.

I de tilfælde, hvor Skattestyrelsen har en udtaget en skatteyder til kontrol og har indhentet materiale fra de seneste 3 indkomstår, og hvor styrelsen har konstateret, at skatteyderen reelt skulle anses for lønmodtager, vil Skattestyrelsen nok ikke kunne undlade at gå 3 år tilbage efter de ordinære frister i skatteforvaltningslovens § 26, stk. 1, hvis det er de samme faktiske forhold, der gør sig gældende i de pågældende år.

Spørgsmålet er, om Skatteforvaltningen – i forbindelse med *planlægningen* af kontrollerne i denne type sager – generelt kan undlade at indkalde materiale 3 år tilbage, og alene fokusere på det seneste indkomstår.

Man kan godt i forbindelse med planlægningen af et kontrolprojekt fastlægge, at det som udgangspunkt vil være det seneste indkomstår, der arbejdes med.

Det skal dog vurderes, om det er det rigtige at gøre ud fra en vurdering af væsentlighed og risiko.

Hvis man tager udgangspunkt i oplysningerne om, at en ændring bagud i tid har store økonomiske konsekvenser for den enkelte – som er indlagt som en forudsætning i spørgsmålet - vil det nok ikke tale for, at nøjes med at ændre forholdet fremadrettet.

Der vil dog skulle foretages en konkret vurdering i forbindelse med planlægningen af det enkelte projekt.

Lene Nielsen anførte, at der er nogle af kriterierne, der ofte ikke afspejler virkeligheden, som den ser ud i dag. Hun spurgte, om Skattestyrelsen delte denne vurdering. Anne Skytte bekræftede, at noget er lidt forældet.

Jacob Ravn tilsluttede sig ovenstående. Han spurgte, om Skattestyrelsen var i dialog med Departementet, idet der er en meget stor usikkerhed og dermed et behov for præcisering af området. Det kunne virke som om, at afgørelserne ikke helt fulgte samme linje i Skattestyrelsen.

	Jesper Wang-holm svarede, at det var en mulighed at tage sagen op direkte med Departementet – fx i Departementets kontaktudvalg. Han tilføjede, at dette var et område, hvor Skattestyrelsen for at sikre en ensartet behandling af borgere og virksomheder, er meget opmærksomme på at koordinere på tværs af fagområderne.
13.	Ændring i praksis omkring indberetning og fradragsretten for kontingenter til arbejdsgiverforening. <u>Spørgsmål fra SMV danmark</u> <i>Vi har brug for at vende emnet omkring en ændring i praksis omkring fradragsretten for kontingenter til arbejdsgiverforeninger. Udspring af sags-id 477218873.</i> <i>Skattestyrelsen gør i sagen opmærksom på, at betingelserne for at få fradrag for driftsudgifter i den personlige indkomst bl.a. er, at faglige kontingenter skal indberettes af arbejdsgiverforeningen.</i> <i>I 1991 gennemførte Folketinget en række ændringer i Skattekontrolloven, herunder en indberetningspligt af faglige kontingenter for de organisationer, der er omfattet af ligningslovens § 13. Samme år meddelte den daværende skatteminister, at han kunne tilslutte sig Told- og Skattestyrelsens indstilling om at fritage DA-området for oplysningspligten.</i> <i>Se vedlagte kontingentregulativ fra DA, hvor brevet (8. november 1991) fra Skatteministeren også er med. Skatteministerens hjemmel kan udledes af skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 551 af 9. juli 1991, hvor der § 8 T, stk. 3 står:</i> <i>”Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler - om indberetningen, <u>herunder lempe indberetningspligten.</u>”</i> <i>Denne bestemmelse er med i skattekontrolloven helt frem til sidste lovbekendtgørelse (lovbekendtgørelse nr. 1264 af 31. oktober 2013).</i> <i>D. 19. december 2017 stadfæstes en ny skattekontrollov i forlængelse af den daværende regeringens Retsikkerhedspakke III – Klar og Præcis Lovgivning. Her udgår § 8 T.</i> <i>Er det kun dansk håndværks medlemmer denne ændring har betydning for, eller gælder det alle arbejdsgiverforeninger?</i> Svar: Karen Wittrock forklarede at efter de gældende regler i skatteindberetningslovens § 31 skal faglige foreninger indberette oplysninger til Skatteforvaltningen om de indbetalinger fra foreningens medlemmer, der er fradragsberettigede efter ligningslovens § 13. Et medlem kan dog pålægge foreningen ikke at foretage indberetning og dermed frasige sig fradragsretten for kontingentbetalingen.

De faglige foreninger, der er omfattet af indberetningspligten, er de foreninger, der er nævnt i ligningslovens § 13. Det vil blandt andet sige arbejdsgiverforeninger.

Det er efter ligningslovens § 13 en betingelse for fradragsretten, at beløbet er indberettet af foreningen.

Indholdet af den gældende § 31 i skatteindberetningsloven svarer til indholdet af de tidligere gældende regler i skattekontrollovens § 8 T.

Som gengivet i spørgsmålet fremgik det dog af den tidligere regel i skattekontrollovens § 8 T, stk. 3, at skatteministeren kunne "fastsætte nærmere regler om indberetningen, *herunder lempe indberetningspligten*".

I den gældende skatteindberetningslovs § 31, stk. 2, er bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler videreført, idet "herunder lempe indberetningspligten" dog er udgået af ordlyden.

Det er altså efter gældende ret ikke længere muligt at fritage nogen faglige foreninger for indberetningspligten, og derfor er det heller ikke muligt at få fradraget, hvis det ikke er indberettet.

Det er ikke nærmere beskrevet i forarbejderne til den gældende skatteindberetningslov, hvorfor muligheden for at lempe indberetningspligten ikke er ført videre.

Det fremgår dog, at bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om indberetningen i den tidligere gældende regel i skattekontrollovens § 8 T, stk. 3, var udnyttet i den dagældende skatteindberetningsbekendtgørelses § 39. Den bestemmelse svarer indholdsmæssigt til den nugældende skatteindberetningsbekendtgørelses § 47, der fastsat i medfør af den gældende skatteindberetningslovs § 31, stk. 2.

Bekendtgørelsen ses imidlertid ikke på noget tidspunkt at have indeholdt regler om, at arbejdsgiverforeninger var fritaget for indberetningspligt om kontingentbetalinger. Det var der ellers lagt op i de oprindelige forarbejder til skattekontrollovens § 8 T, stk. 3, ligesom det er kommet til udtryk i brevet fra den daværende skatteminister, som SMVdanmark henviser til.

Skattestyrelsen kan altså medgive, at det ser ud til, at der har været en hensigt om at undtage arbejdsgiverforeninger fra indberetningspligten, men denne hensigt er tilsyneladende ikke kommet til udtryk i en bekendtgørelse og har derfor så vidt Skattestyrelsen kan se, aldrig været gældende ret.

Skattestyrelsen har ikke aktuelt kendskab til, hvorfor den tidligere gældende bemyndigelse til at lempe indberetningspligten ikke blev udnyttet til at fastsætte regler i den dagældende skatteindberetningsbekendtgørelse. Skattestyrelsen kan konstatere, at de regler, der faktisk var fastsat i bekendtgørelsen i medfør af den tidligere gældende skattekontrollovs § 8 T, stk. 3, blev videreført med i den nye skatteindberetningsbekendtgørelse efter vedtagelsen af skatteindberetningsloven.

	Sammenfattende kan vi altså sige, at arbejdsgiverforeninger efter gældende ret ikke er undtaget fra indberetningspligten i skatteindberetningsloven, og de kan ikke undtages fra indberetningspligten. Indberetningspligten, som danner grundlag for medlemmernes fradragsret, gælder således ikke kun for Dansk Håndværk, men generelt for arbejdsgiverforeninger. Hanne Henningsen spurgte, om man vidste, hvor mange det drejer sig om. Karen Wittrock svarede, at det vidste man ikke, men at det gælder for alle, der er omfattet af ligningslovens § 13, at det er en betingelse for fradraget i den skattepligtige indkomst, at den faglige forening, også arbejdsgiverforeninger, har indberettet det kontingent, som medlemmet har betalt. Hvis arbejdsgiverforeninger vil hjælpe deres medlemmer, skal de lade sig registrere for indberetningspligten og foretage indberetninger om kontingentindbetalinger. Indberetningen skal indeholde nødvendige oplysninger til identifikation af den enkelte indbetaler.
14.	Udfordring med omkostningsgodtgørelse <u>Spørgsmål fra Advokatsamfundet</u> <i>Krav om underskrift ved anmodning om omkostningsgodtgørelse – et problem ved konkurs</i> <i>Det følger af skatteforvaltningslovens kapitel 19, at borgere og virksomheder kan få dækket deres udgifter til professionel bistand (f.eks. advokat eller revisor) i forbindelse med en klagesag helt eller delvist afhængigt af udfaldet af klagesagen.</i> <i>Godtgørelsen gives som et offentligt tilskud, når visse betingelser er opfyldt – fx at sagstypen er dækket. Derudover er det et krav, at der udfyldes en anmodningsblanket udviklet af myndighederne, jf. BEK nr 2051 af 11/11/2021.</i> <i>Formålet med reglerne er at sikre borgernes retssikkerhed og mulighed for kvalificeret hjælp i en konflikt med Skatteforvaltningen. Reglerne om omkostningsgodtgørelse i skattesager har til formål at sikre, at borgere og virksomheder – uanset økonomisk formåen – kan få dækket en del af udgifterne til professionel bistand (advokat, revisor m.fl.), når de fører en sag mod Skatteforvaltningen. Det er en retssikkerhedsgaranti, der skal sikre, at det ikke kun er de bedst stillede, der har råd til at få ført deres skattesager.</i> <i>Ifølge reglerne om omkostningsgodtgørelse i skattesager – herunder bekendtgørelse om oplysninger om udgifter til sagkyndig bistand m.v. ved godtgørelse efter skatteforvaltningslovens kapitel 19 – fremgår det, at det er et krav, at bistandsyderen selv underskriver blanketten med anmodning om godtgørelse. Dette krav fungerer normalt som en kontrolmekanisme, hvor bistandsyderen med en tro og love-erklæring bekræfter, at arbejdet er udført og berettiget til godtgørelse.</i>

Normalt er det ikke et problem at få bistandsyderens underskrift, men i det tilfælde at bistandsyderen går konkurs eller eks. dør, vil kravet ikke umiddelbart kunne honoreres.

Aktuelt har en gruppe skatteydere et problem med en konkret bistandsyder, som har bistået dem, men efterfølgende er gået konkurs inden, der er indleveret anmodning om omkostningsgodtgørelse. I denne henseende har vi kontaktet Skattestyrelsen for at få afklaret, hvordan skatteyderne skal forholde sig hertil og få anmodet om omkostningsgodtgørelse, som de er berettiget til.

Det er Skattestyrelsens holdning, at kurator som udgangspunkt skal underskrive. De henviser til to ikke-offentliggjorte kendelser fra Landsskatteretten, hvor det indirekte fastslås, at kurator som udgangspunkt skal underskrive:

- 15-0141250: Landsskatteretten fandt, at da bistandsyderen var under konkurs, var det kurator, der skulle underskrive – men dette blev undtagelsesvis fraveget, fordi kurator i en mail havde givet tilladelse til, at en anden advokat kunne underskrive på konkursboets vegne.*
- 15-2484727: Samme konklusion – kurator skulle underskrive, men retten accepterede i det konkrete tilfælde, at kurator havde givet samtykke til underskrift og udbetaling via anden part.*

Skattestyrelsen anerkender, at situationen er uhensigtsmæssig, og de overvejer ændringer i bekendtgørelsen men understreger samtidig, at risikoen for konkurs hos en bistandsyder i sidste ende påhviler den godtgørelsesberettigede, og at der ikke foreligger et automatisk retskrav på godtgørelse, før en behørig ansøgning er modtaget og godkendt.

I de konkrete sager, jeg henviser til, mener kurator, at han ikke uden betydeligt ressourceforbrug og honorering herfor kan underskrive anmodningsblanketten. Kurator fremhæver bl.a.:

- Bistanden er ydet før konkursen, og kurator har derfor ikke fornødent kendskab til de faktiske forhold, han skal udtale sig om.*
- En underskrift ville indebære et civil- og strafferetligt ansvar, som kurator ikke vil påtage sig uden omfattende aktindsigt og honorering.*

Det betyder, at borgere, som faktisk har fået medhold i deres skattesager, står tilbage med hele regningen selv – fordi en teknisk formalitet (manglende underskrift) forhindrer dem i at få udbetalt en godtgørelse, de ellers har ret til.

Forslag til løsning

Det bør overvejes at ændre bekendtgørelsen, så der i særlige og veldokumenterede undtagelsestilfælde kan gives adgang til at dispensere fra kravet om, at bistandsyderen eller kurator personligt underskriver. Dette kunne ske fx:

- Når bistandsyderen er konkursramt og kurator nægter at underskrive uden vederlag.*
- Når det dokumenteres, at bistanden er ydet på anden vis f.eks. via sagsdokumenter som skatteyderen har.*

I de aktuelle sager er det almindelige lønmodtagere, der har kæmpet sig igennem en skattesag, fået medhold, men aldrig fået refunderet deres udgifter, fordi konkurs og en formalitet forhindrer dem i at opfylde de formelle krav til blankettens underskrift.

Svar:

Connie Hansen forklarede at hjemlen til at udbetale omkostningsgodtgørelse findes i skatteforvaltningslovens kapitel 19 og bekendtgørelse nr. 2051 af 21. november 2021.

En ansøgning om omkostningsgodtgørelse skal underskrives af den godtgørelsesberettigede og dennes bistandsyder, jf. bekendtgørelsens § 13, tk. 1.

Der er ikke hjemmel til at udbetale omkostningsgodtgørelse uden underskrift fra både ansøger og bistandsyder.

Både ansøger og bistandsyder attesterer ved deres digitale signaturer under strafansvar, at de afgivne oplysninger er korrekte, jf. skatteforvaltningslovens § 60.

Går en bistandsyder konkurs og er taget under konkursbehandling på tidspunktet før en ansøgning er indsendt, er det kurator, der skal skrive under på ansøgningen som bistandsyder, da den konkursramte ikke kan råde over sin formue.

Advokatsamfundet oplyser, at det er Skattestyrelsens holdning, at kurator som udgangspunkt skal underskrive med henvisning til to ikke-offentliggjorte kendelser fra Landsskatteretten, hvor det indirekte fastslås, at kurator som udgangspunkt skal underskrive.

Dette er korrekt og er også meddelt til flere rådgivere. Det helt klare udgangspunkt i begge ikke-offentlige kendelser er, at ansøgningerne om omkostningsgodtgørelse skulle underskrives af kurator. Ud fra en konkret vurdering blev dette udgangspunkt dog fraveget, idet Landsskatteretten fandt, at kurator havde givet tilladelse til, at ansøgningerne blev underskrevet af den konkursramte advokat på vegne af konkursboet.

Skattestyrelsen har fuld forståelse for, at der opstår en uheldig situation i de tilfælde, hvor bistandsyder går konkurs før indsendelse af en ansøgning om omkostningsgodtgørelse, og hvor kurator ikke ønsker at underskrive ansøgningen henset til manglende kendskab til sagen og det udførte arbejde og straffebestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 60 - *Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for beregningen af omkostningsgodtgørelse.*

Det bør derfor overvejes at ændre bekendtgørelsen, som også foreslået af Advokatsamfundet.

Slutteligt opfordrer Connie Hansen til at har man eksempler / spørgsmål omkring underskrift er man velkommen til at kontakte Connie Hansen.

15.

Værdiansættelsescirkulæret - familieoverdragelser - grov uagtsomhed - skatteforbehold

Spørgsmål fra Advokatsamfundet

I konkrete sager om værdiansættelse af aktier (foretaget af en statsaut. revisor) i familiehåndler problematiseres reglerne om skatteforbehold derhen, at Skattestyrelsen mener, at der er grov uagtsomhed, og at skatteforbeholdet derfor ikke kan anvendes.

Omgørelse kræver god tro, men ifølge lovforarbejderne er det samme ikke tilfældet i forhold til skatteforbeholdsbestemmelsen. Der ses at ske en sammenblanding af de to institutter.

Skattestyrelsens holdning hertil ønskes drøftet. Det vil være meget udfordrende for både skattemyndighederne, borgere og deres rådgivere, hvis man ikke med ro i maven kan støtte ret på et skatteforbehold i værdiansættelsessager.

Det ønskes også drøftet, om holdningen er den samme i forældre købsager.

Svar:

Per Mejlholm forklarede at Skatteforbehold er beskrevet i Den juridiske vejledning, og det fremgår, at reglen er en lovfæstelse af mange års praksis. Inden skatteforbeholdet blev lovfæstet, gjaldt der ifølge praksis et krav om god tro.

I fremsættelsestalen, da skatteforbeholdet blev lovfæstet, sagde skatteministeren, at kravene til skatteforbehold strammes lidt op. Afskaffelsen af kravet om god tro ville have været en lempelse. Derfor mener Skattestyrelsen ikke, at der er sket en ændring i behandlingen af sager, og der er ikke tale om en sammenblanding af reglerne vedrørende omgørelse og skatteforbehold.

Både før og efter lovfæstelsen, er der meget lidt offentliggjort praksis, hvorfor der fx ikke er en nærmere beskrivelse af konkrete sager i Den juridiske vejledning.

Som det nævnes, verserer der på nuværende tidspunkt konkrete sager om skatteforbehold og spørgsmålet om god tro, herunder sager, der er påklaget til Skatteankestyrelsen. Det ventes, at Landsskatteretten snart får mulighed for at afgøre en af sagerne, hvor spørgsmålet om fornøden god tro er centralt i forbindelse med værdiansættelse af aktier.

Skattestyrelsen vil derfor afvente en eller flere af disse afgørelser, førend Skattestyrelsen melder noget ud om fortolkningen og praksis. På nuværende tidspunkt gælder dette også sager om forældre køb.

Bodil Tolstrup nævnte, at vi må se, hvad Landsskatteretten siger til det. Anna Boel spurgte, hvornår den kommer i Landsskatteretten. Anne-Sophie Stricker forventede retsmøde efter sommerferien.

16. Spørgsmål vedr. erhvervsdrivende, der driver virksomhed i virksomhedsordningen i relation til de foreløbige ejendomsvurderinger

Spørgsmål fra FSR

På vegne af FSR – danske revisorer vil jeg gerne rejse en problemstilling i forhold til de erhvervsdrivende, der driver virksomhed i virksomhedsordningen i relation til de foreløbige ejendomsvurderinger.

Problemet opstår i 2024 (og nok også efterfølgende år), fordi grundskylden risikerer at blive ændret for 2024 (og senere) som følge af den foreløbige vurdering. Det betyder, at vores medlemmer eksempelvis i 2026, når den endelige vurdering kommer, vil skulle genoptage den skattepligtige indkomst i virksomhedsordningen på vegne af kunden og dermed også overskudsdisponeringen for 2024 og senere år. Dette er meget tidskrævende, omkostningstungt og uproportionalt, herunder særligt henset til at der formentlig ofte er tale om mindre beløb.

I FSR – danske revisorer ønsker vi en praksis om, at man retter merudgiften/indtægten til i det efterfølgende år, hvor den endelige vurdering foreligger. Der henvises i øvrigt til den praksis der er for afsat revisor i DJV, afsnit C.C.2.2.2.15 og TfS1990.454.LSR.

Svar:

Claus Hauge Thomsen svarede, at beløb, der er anvendt til ejendomsskatter, er i et vist omfang fradragsberettigede efter reglerne i ligningslovens § 14. Det gælder bl.a. for ejendomme, der udelukkende anvendes erhvervsmæssigt.

Det afgørende for tidspunktet for fradraget er, om der er en retlig forpligtelse til at afholde den pågældende udgift.

Når ejendomsskatten opkræves på et tidspunkt, hvor vurderingen for det forudgående indkomstår endnu ikke er udsendt, beregnes ejendomsskatten foreløbigt på grundlag af den seneste ejendomsvurdering – eller en foreløbig vurdering, hvis der er tale om en ny ejendom, hvor der ikke findes en tidligere vurdering.

I den situation vil der efter Skattestyrelsens opfattelse foreligge en retlig forpligtelse til at afholde den foreløbigt fastsatte ejendomsskat for det aktuelle år.

I FSR's eksempel vil virksomheden således have fradrag for den afholdte foreløbigt fastsatte ejendomsskat for 2024 i indkomståret 2024.

Når der efterfølgende udsendes en ejendomsvurdering og grundlaget for ejendomsskatten foreligger, opgøres ejendomsskatten endeligt.

Det følger af praksis, at hvis der ikke er tvist om efterbetaling eller tilbagebetaling af ejendomsskat, så skal efterbetalingen eller tilbagebetalingen som udgangspunkt fradrages eller beskattes i det indkomstår, de faktisk vedrører.

	Hvis der er tvist om kravets berettigelse, der udskyder beskatningstidspunktet, og der senere ved dom eller administrativ afgørelse bliver opgjort et efterbetalings- eller tilbagebetalingskrav, skal fradrag eller beskatning i disse tilfælde ske i det indkomstår, hvor der er konstateret en retlig forpligtelse for den erhvervsdrivende eller Skattestyrelsen til at betale beløbet. I den sidstnævnte situation bør Skattestyrelsen imidlertid imødekomme de erhvervsdrivende, der ønsker ejendomsskatten henført til det indkomstår, som beløbet faktisk vedrører. Det fremgår af Den juridiske vejlednings afsnit C.C.2.5.3.3.9. I den aktuelle situation, hvor ejendomsskatten opgøres endeligt i et efterfølgende år, er det Skattestyrelsens opfattelse, at der først på dette tidspunkt er erhvervet endelig ret til en eventuel tilbagebetaling, og at der først på dette tidspunkt er opstået en retlig forpligtelse til en eventuel efterbetaling. Det er afgørende, at der først på dette tidspunkt bliver truffet en afgørelse om beskatningsgrundlaget og den endelige ejendomsskat. I FSR's eksempel vil virksomheden således have fradrag for en eventuel efterbetaling i 2026 og blive beskattet af en eventuel tilbagebetaling i 2026, uanset at der er tale om ejendomsskat vedrørende 2024. Imidlertid bør Skattestyrelsen imødekomme et ønske om tilbagefordeling til det år, som ejendomsskatten vedrører, jf. Den juridiske vejledning, som nævnt tidligere. Opsummering på eksemplet: • Fradrag i 2024 for den foreløbigt fastsatte ejendomsskat for 2024 • Fradrag eller beskatning af reguleringen i 2026, hvor ejendomsskatten opgøres endeligt • Ønske om regulering i 2024 i stedet for 2026 bør som udgangspunkt imødekommes. Jesper Wang-Holm oplyste, at Skattestyrelsen skriver det ind i Den juridiske vejledning
17.	Eventuelt Bo Sandberg spurgte ind til, om de drøftelser, der har været med departementet om en ændring af skatte kreditordningen i ligningslovens § 8 X var i gang, og om Skattestyrelsen deltog i arbejdet. Jakob Schou svarede, at arbejdet foregår i Departementet og at Skattestyrelsen ikke har deltaget indtil nu. Jakob Schou svarede, at der pt ikke er nogen tidshorisont, og at arbejdet foregår i Departementet.